

Plăcerea lui Dumnezeu pentru Numele Său

15 Februarie 1987, de John Piper.

Tema: Gloria lui Dumnezeu

Seria: **Plăcerile lui Dumnezeu**

1 Samuel 12:22: *„Domnul nu va părăsi pe poporul Lui, din pricina numelui Lui celui mare, căci Domnul a hotărât să facă din voi poporul Lui”*

Israel cere un rege

Contextul în care apare acest text este acela în care poporul Israel îi cere lui Samuel să numească un rege pentru ca să fie și el la fel ca și celelalte popoare. Acest lucru poate fi văzut în 1 Samuel 8. Samuel este bătrân. Fii lui, Ioel și Abia, au devenit judecători în locul lui și sunt corupți. Astfel că bătrânii lui Israel vin la Samuel și îi spun (în versetul 5): *„Iată că tu ești bătrân, și copiii tăi nu calcă pe urmele tale; acum pune un împărat peste noi să ne judece, cum au toate neamurile.”*

Samuel nu vede acest lucru cu plăcere și îi cere sfatul lui Dumnezeu. În versetul 7 Dumnezeu spune: *„Ascultă glasul poporului în tot ce-ți va spune; căci nu pe tine te leapădă, ci pe Mine mă leapădă, ca să nu mai domnesc peste ei.”* Dar în versetul 9 Dumnezeu spune: *„dar înștiințează-i, și fă-le cunoscut dreptul împăratului care va domni peste ei”*.

Astfel, Samuel anunță poporul că regele le va lua fiii și fiicele în slujba sa și că o zecime din tot ce au va fi pusă la dispoziția lui. Dar, nu îi poate face să se răzgândească și să renunțe la dorința lor de a avea un rege. Raspunsul lor final apare în versetul 19: *„Nu! Ci să fie un împărat peste noi, ca să fim și noi ca toate neamurile; împăratul nostru ne va judeca, va merge în fruntea noastră și ne va cârmui în războaiele noastre”*.

Ungerea lui Saul și înscăunarea lui ca rege

Astfel dar, în capitolul 10, Samuel îl unge pe Saul rege peste Israel. În capitolul 11 Saul îl învinge pe Nahaș și pe amoniți și Samuel cheamă tot poporul la Ghilgal ca să întarească împărăția - să îi ofere lui Saul un statut oficial.

Pe urmă, în capitolul 12 vine discursul lui Samuel, discurs care nu a fost exact ceea ce poporul voia să audă! Are pentru ei câteva vești uimitoare. Dar, înainte să le spună, vrea să se asigure că ei știu și simt magnitudinea răului pe care l-au făcut vrând să fie precum celelalte națiuni și fiind nesatisfăcuți cu Dumnezeu ca Rege al lor. Astfel, în versetul 17 spune: *„Nu suntem noi la seceratul grânelor? Voi striga către Domnul, și va trimite tunete și ploaie. Să știți atunci și să vedeți cât de rău ați făcut înaintea Domnului când ați cerut un împărat pentru voi”*.

Când Dumnezeu trimite tunete și ploaie poporul se teme și își marturisește păcatele, în versetul 19: *„Roaga-te Domnului, Dumnezeului tău, pentru robii tăi, ca să nu murim; căci la toate pacatele noastre am mai adăugat și pe acela de a cere un împărat pentru noi”*.

Pocăința și vestirea Veștii Bune

După ce poporul a ajuns să se teamă și să se pocăiască de păcatul lui, vine vestea cea bună, în versetul 20: *„Nu vă temeți! Ați făcut tot răul acesta; dar nu vă abateți de la Domnul, și*

Traducere: Oana Cioară și Bebe Ciaușu - <http://gtgospel.wordpress.com>

slujiți Domnului din toată inima voastră. Nu vă abateți de la El; altfel ați merge după lucruri de nimic, care n-aduc nici folos nici izbăvire, pentru că sunt lucruri de nimic”.

Aceasta este Evanghelia - chiar dacă ai păcătuit enorm și L-ai dezonorat teribil pe Domnul, chiar dacă acum ai un rege pământesc, care te-a costat un păcat, chiar dacă păcatul sau consecințele sale dureroase care urmează să vină nu pot fi șterse, cu toate acestea avem un viitor și o speranță. Nu te teme! Nu te teme!

Temelia Vestii Bune

Și apoi vine piatra de temelie a evangheliei în versetul 22: *„Domnul nu va părăsi pe poporul Lui, din pricina numelui Lui celui mare, căci Domnul a hotărât să facă din voi poporul Lui”*. Care este temelia curajului poporului lui Dumnezeu conform cu acest verset? În primul rând, este promisiunea lui Dumnezeu că nu îi va părăsi. În ciuda păcatului lor, acela de a dori un rege, versetul spune: *„Domnul nu va părăsi pe poporul Lui”*.

Dar nu acesta este fundamentul adânc al nădejzii și curajului, în acest verset. De ce nu va părăsi Domnul pe poporul Lui? Motivul real este dat în fraza *„din pricina numelui Lui celui mare”*. Piatra de temelie a iertării noastre, a curajului și a bucuriei noastre este credințioșia pe care o are Dumnezeu pentru Numele Său. În primul rând, Dumnezeu acționează datorită credințioșiei Sale față de Numele Său. Apoi, din acest motiv, acționează pentru poporul Lui.

Cum ne arată Samuel toate acestea în acest verset? De ce credințioșia lui Dumnezeu față de Numele Său implică faptul că Dumnezeu nu va părăsi poporul Lui? Cum anume credințioșia față de Numele Său produce credințioșie față de poporul Său?

Ultima parte a versetului dă răspunsul: *„căci Domnul a hotărât [I-a făcut plăcere] să facă din voi poporul Lui”*. Cu alte cuvinte, a fost buna plăcere a lui Dumnezeu să te unească cu El în așa fel încât destinul tău afectează onoarea numelui Său. Sau, spus altfel, a fost buna plăcere a lui Dumnezeu să stăpânească asupra ta astfel încât ceea ce se va alege de tine să se reflecte asupra numelui Său. Astfel că, din pricina numelui Său, nu te va părăsi.

Două predici pe acest text

Sunt două predici pe acest verset, cel de săptămâna aceasta și cel de săptămâna viitoare. Așadar, dați-mi voie să vă spun ce va fi săptămâna viitoare și apoi mă voi concentra pe predica de săptămâna aceasta. Predica de săptămâna viitoare am intitulat-o *„Plăcerea lui Dumnezeu în alegere”*. Dumnezeu, în mod liber, conform cu buna Sa plăcere, a ales să facă din Israel un popor pentru El. Acesta este mesajul de săptămâna viitoare. Dumnezeu Își găsește plăcerea în libertatea alegerii necondiționate.

Dar, acest verset implică și o alta plăcere a lui Dumnezeu, și anume, plăcerea lui Dumnezeu pentru Numele Său. Când Dumnezeu alege un popor, scrie că îl alege pentru El, astfel încât atunci când îl cruță face asta pentru Numele Său. Așadar, dincolo de plăcerea pe care o are Dumnezeu în a alege un popor este o plăcere mult mai adâncă și anume plăcerea pe care o are Dumnezeu pentru Numele Său. Acesta este mesajul de săptămâna aceasta.

Ce înseamnă ca Dumnezeu își găsește plăcere în Numele Său

Acum, ce înseamnă aceasta - că Dumnezeu Își găsește plăcerea în Numele Său? Este posibil să nu fie diferit de ceea ce am văzut acum trei săptămâni, și anume, că Dumnezeu Își găsește plăcerea în perfecțiunile Sale, în gloria Sa. Deseori în Scriptură Numele lui Dumnezeu face trimitere la caracterul Său glorios, excelent.

Dar, uneori semnifică ceva puțin diferit, și anume: gloria lui Dumnezeu descoperită. Altfel spus, Numele lui Dumnezeu se referă deseori la reputația Sa, la faima Sa, la renumele Său. Așa folosim cuvântul „nume” când spunem că cineva își face un nume. Sau uneori spunem: „aceasta este o marcă de renume”. Vrem să spunem că este o marcă cu reputație.

Asta este ceea ce eu cred că vrea să spună Samuel în 1 Samuel 12:22 când spune că Dumnezeu a făcut din Israel „poporul Lui” și că nu îl va părăsi „din pricina numelui Lui”.

Credinția lui Dumnezeu față de reputația și renumele Său

Dați-mi voie să vă arăt alte pasaje care scot în evidență ideea aceasta legată de reputația, sau faima, sau renumele lui Dumnezeu. În Ieremia 13:11 Dumnezeu descrie Israelul ca un brâu care a fost ales ca să scoată în evidență gloria Lui, dar nu a fost găsit demn de aceasta. „Caci, cum se lipește brâul de coapsele unui om, așa Îmi lipisem Eu toată casa lui Israel și toată casa lui Iuda, zice Domnul, ca să fie poporul Meu, Numele Meu, lauda Mea și slava Mea; dar nu M-au ascultat”.

De ce a fost Israelul ales și făcut brâul lui Dumnezeu? Pentru că să poată fi „un nume, o lauda și o slava”. Cuvintele „lauda” și „slava” ne arată că „nume” înseamnă „renume” sau „reputație”. Dumnezeu l-a ales pe Israel pentru că să-Și sporească reputația.

Învățăturile lui David

David ne învață același lucru în una din rugăciunile sale din 2 Samuel 7:23. El spune că, ceea ce îl face pe Israel diferit de celelalte popoare este că Dumnezeu s-a purtat cu ei în așa fel încât prin ei să Își facă un nume pentru El. „Este oare pe pământ un singur neam care să fie ca poporul Tău, ca Israel, pe care a venit să-l răscumpere Dumnezeu, ca să facă din el poporul Lui, ca să-Și facă un Nume și ca să facă pentru el, pentru țara Ta, minuni și semne, izgonind dinaintea poporului Tău, pe care l-ai răscumpărat din Egipt, neamuri și pe dumnezeii lor?”

Cu alte cuvinte, când Dumnezeu a răscumpărat poporul din Egipt și i-a purtat prin pustie înspre țara făgăduită, nu doar îi favoriza, ci a făcut asta, așa cum spune Samuel, din pricina numelui Său celui mare (1 Samuel 12:22); sau cum spunea David, Își făcea un renume - o reputație.

Scopul Exodului

Să ne întoarcem, pentru moment la Exod. Aici este locul în care, cu adevărat, Dumnezeu Și-a format un popor pentru El. Pentru tot restul existenței sale Israel s-a uitat înapoi la exod ca la un eveniment cheie în istoria sa. Deci, în exod putem vedea ce urmărea Dumnezeu prin alegerea unui popor pentru El.

În Exod 9:16 Dumnezeu vorbește spunându-i lui Faraon și noua de ce a ales să lovească Egiptul prin intermediul a zece plăgi, în locul unaia singure, catastrofale. Acest text este atât de crucial încât Pavel îl citează în Romani 9:17 pentru a rezuma scopul lui Dumnezeu în exod. Dumnezeu îi spune lui Faraon: „*Dar te-am lăsat să rămâi în picioare, ca să vezi puterea Mea, și Numele Meu să fie vestit în tot pământul.*”

Scopul exodului a fost să îi confere lui Dumnezeu o reputație peste tot în lume. Scopul celor zece plăgi, a trecerii miraculoase a Mării Roșii a fost să demonstreze incredibila putere a lui Dumnezeu prin intermediul unui popor pe care l-a ales în mod liber, cu scopul ca această reputație a Sa, acest Nume să fie declarat în întreaga lume. Dumnezeu își găsește mare plăcere în reputația Sa.

Mărturia lui Isaia

Au interpretat, oare, exodul în acest mod și profeții și poezii lui Israel din vechime? Da! Isaia spunea că scopul lui Dumnezeu în exod a fost să Își facă un Nume veșnic. El Îl descrie pe Dumnezeu ca Cel „*care povățuia dreapta lui Moise, cu brațul Său cel slăvit; care despică apele înaintea lor, ca să își facă un Nume veșnic; care îi călăuzea prin valuri, ca un cal pe loc neted, fără ca ei să se poticnească. Ca fiara care se pogoara în vale, așa i-a dus Duhul Domnului la odihnă. Așa ai povățuit Tu pe poporul Tău, ca să-Ți faci un Nume plin de slavă!*” (Isaia 63:12 - 14). Așadar, când Dumnezeu Și-a arătat puterea izbăvindu-Și poporul din Egipt prin Marea Roșie, El avea în vedere eternitatea și reputația veșnică pe care Și-o va câștiga în acele zile.

Invățăturile Psalmilor

Psalmul 106: 7-8 ne învață același lucru: „*Parinții noștri în Egipt n-au luat aminte la minunile Tale, nu și-au adus aminte de mulțimea îndurarilor Tale, și au fost neascultători la mare, la marea Roșie. Dar El i-a scăpat, din pricina Numelui Lui, ca să-Și arate puterea.*”

Vedeți aici la lucru aceeași logică a Evangheliei pe care am vazut-o în textul nostru (1 Samuel 12:22)? Acolo poporul păcătos și-a ales un rege și l-a măniat pe Dumnezeu. Dar Dumnezeu nu îi părăsește. De ce? Din pricina Numelui Său. Aici scrie că poporul păcătos s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu și nu au luat în considerare dragostea Lui. Și totuși El i-a salvat cu o putere extraordinară. De ce? Același răspuns: din pricina Numelui Său, să facă cunoscută puterea Sa mareață.

Vedeți că pentru Dumnezeu primează dragostea Sa pentru Numele Său și nu pentru poporul Său? și din această cauză există speranță pentru poporul Său păcătos. Vedeți de ce centralitatea lui Dumnezeu este temelia evangheliei?

Rugăciunea lui Iosua

Iosua este un alt exemplu de om care a înțeles logica acestei evanghelii centrate pe Dumnezeu și s-a folosit de aceasta, la fel ca Moise (Deuteronom 9:27-29; Numeri 14:13-16),

pentru a cere îndurare pentru poporul păcătos al lui Dumnezeu. În Iosua 7 poporul Israel a trecut Iordanul, a ajuns în țara făgăduinței și a învins Ierihonul. Dar acum au fost învinși la Ai și Iosua este șocat. El merge în rugăciune înaintea Domnului având una dintre cele mai desperate rugăciuni din toata Biblia: „*Dar Doamne, ce voi zice, după ce Israel a dat dosul înaintea vrăjmașilor lui? Cananiții și toți locuitorii țării vor afla; ne vor înconjura și ne vor șterge numele de pe pământ. Și ce vei face Tu Numelui Tău celui mare?*” (Iosua 7:8-9).

Strigi tu după îndurare bazându-te pe iubirea lui Dumnezeu pentru Numele Său? Fundamentul nădejdiilor slujitorilor lui Dumnezeu, a căror viață este centrată pe El, a fost mereu imposibilitatea ca Dumnezeu să lase ca Numele Său cel mare să fie dezonorat printre națiuni. Era ceva de neconceput. Aceasta era temelia solidă. Alte lucruri se schimbă dar nu aceasta – nu credințioșia lui Dumnezeu față de Numele Său.

Mărturia lui Ezechiel în Exil

Cum rămâne cu faptul că în cele din urmă Israel se dovedește a fi atât de rebel încât a fost dat în mâinile vrăjmașilor săi în captivitatea Babiloniană, în timpul lui Ezechiel? Cum înțelege un profet centrat pe Dumnezeu, cum era Ezechiel, această teribilă lovitură asupra reputației lui Dumnezeu? Ascultați cuvântul Domnului descoperit lui în Ezechiel 36:20-23. Acesta este răspunsul lui Dumnezeu la captivitatea poporului Său, în care El l-a dus: „*Când au venit printre neamuri, ori încotro se duceau, pângăreau Numele Meu cel sfânt, așa încât se zicea despre ei: Acesta este poporul Domnului, ei au trebuit să iasă din țara lor’. Și am vrut să scap cinstea Numelui Meu celui sfânt, pe care-l pângăreau casa lui Israel printre neamurile la care se duseseră. De aceea, spune casei lui Israel: Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Nu din pricina voastră fac aceste lucruri, casa lui Israel, ci din pricina Numelui Meu celui sfânt, pe care l-ați pângărit printre neamurile la care ați mers. De aceea voi sfinți Numele Meu cel mare, care a fost pângărit printre neamuri, pe care l-ați pângărit în mijlocul lor. Și neamurile vor cunoaște că Eu sunt Domnul, zice Domnul Dumnezeu, când voi fi sfințit în voi sub ochii lor’ ”.*

Cu alte cuvinte, când orice altă speranță a dispărut și poporul se afla sub judecata lui Însuși Dumnezeu, din pricina pacatelor lui, o singura speranță a mai rămas – și va rămâne mereu – că Dumnezeu Își găsește plăcerea în propria-I reputație, și nu va permite să fie asuprit pentru mult timp.

Temelia nădejdiilor noastre

Aceasta a fost temelia nădejdiilor care a susținut mișcarea misionară Protestantă din secolul al XVIII-lea. David Brainerd, misionarul indienilor din Noua Anglie, i-a scris unui tânăr candidat la un post de misionar, în 1747, cu doar câteva luni înainte de moartea sa: „*Dedică-te rugăciunii, citirii și meditării adevărurilor cerești: fă tot posibilul să străpungi dedesubturile lor și să nu fii niciodată mulțumit cu o cunoștință superficială.*”

Fă tot posibilul să străpungi dedesubturile lucrurilor cerești! Pentru că acolo găsești o temelie a nădejdiilor, care îți va fi necesară pentru victoria în misiunea globală. Vei găsi un Dumnezeu a cărei credințioșie față de cauza poporului Său este fundamentată nu pe poporul Său ci pe El Însuși. Pasiunea Sa pentru a mântui și a purifica își are originile, nu în pământul nisipos al valorii noastre, ci în infinita Sa măreție.

La baza nădejdiilor noastre, când orice altceva s-a pierdut, stăm pe această măreață realitate: veșnicul, atotsuficientul Dumnezeu este infinit, neschimbător și veșnic credincios Numelui Său

Traducere: Oana Cioară și Bebe Ciaușu - <http://gtgospel.wordpress.com>

mare și sfânt. Vom lua atitudine pentru onoarea Numelui Său celui mare. Nu va fi profanat pentru totdeauna. Biserica va fi victorioasă în misiunea sa. El Își va revendica poporul și cauza Sa pe tot pământul: „Nu vă temeți! Ați făcut tot raul acesta; dar nu vă abateți de la Domnul, și slujiți Domnului din toată inima voastră. Nu vă abateți de la El; altfel ați merge după lucruri de nimic, cari n-aduc nici folos nici izbavire, pentru că sunt lucruri de nimic. Domnul nu va părăsi pe poporul Lui, din pricina Numelui Lui celui mare, căci Domnul a hotărât să facă din voi poporul Lui”.

© Desiring God

Permisiuni: Aveți dreptul și sunteți încurajați să reproduceți și să distribuiți acest material în orice format, dacă nu se alterează formularea sub orice formă, și dacă nu se cere plată dincolo de costul de reproducție. Pentru postări online un link către acest document pe pagina noastră web este de preferat. Pentru orice excepție de la acestea trebuie primit acordul de la Desiring God.

Vă rugăm să includeți următoarea declarație pe orice copie distribuită: De John Piper.

© Desiring God. Website: desiringGod.org